

УДК 351.74:343.627

Йосифович Данило Ігорович –

кандидат юридичних наук, доцент,
заступник директора Інституту з підготовки фахівців
для підрозділів Національної поліції
Львівського державного університету внутрішніх справ

Danylo I. Iosyfovych –

candidate of juridical sciences, associate professor,
deputy director of the Training Institute for the Units of the National Police,
Lviv State University of Internal Affairs
(26 Horodotska Street, Lviv, 79000, Ukraine)

Мороз Оксана Богданівна –

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри
адміністративного права та адміністративного процесу
Львівського державного університету внутрішніх справ

Oksana B. Moroz –

candidate of juridical sciences, associate professor,
assistant professor of the department of administrative law and administrative procedure,
Lviv State University of Internal Affairs
(26 Horodotska Street, Lviv, 79000, Ukraine)

Органи Національної поліції України як суб'єкти запобігання та протидії домашньому насильству

У статті звертається увагу на функції та компетенцію Національної поліції України як суб'єкта запобігання домашньому насильству. Діяльність уповноважених підрозділів Національної поліції відіграє важливу роль у боротьбі з домашнім насильством, оскільки саме ці уповноважені органи зобов'язані безпосередньо здійснювати низку профілактичних дій та заходів.

Ключові слова: запобігання злочинності, протидія злочинності, домашнє насильство, суб'єкти протидії злочинності, Національна поліція.

В статье обращается внимание на функции и компетенцию Национальной полиции Украины как субъекта предотвращения домашнего насилия. Деятельность уполномоченных подразделений Национальной полиции играет важную роль в борьбе с домашним насилием, поскольку именно эти уполномоченные органы обязаны непосредственно осуществлять ряд профилактических действий и мероприятий.

Ключевые слова: предотвращение преступности, противодействие преступности, домашнее насилие, субъекты противодействия преступности, Национальная полиция.

D.I. Iosyfovych, O.B. Moroz Bodies of the National Police of Ukraine as Subjects of Prevention and Combating Domestic Violence

The article draws attention to the functions and competence of the National Police of Ukraine as a subject of prevention of domestic violence. The activities of the authorized units of the National Police play an important role in the fight against domestic violence, as these authorized bodies are obliged to directly implement a number of preventive actions and measures.

The purpose of writing this article is to study the legal regulation and powers of the National Police of Ukraine, which are authorized to take measures to prevent and combat domestic violence. Domestic violence is

a form of violence. It differs from other types (on the street, during fights, during conflicts, in groups, etc.) in that it is committed by relatives or friends who have close relationships - blood, emotional, marital, intimate, economic, and so on. Therefore, preventing and combating domestic violence, as well as providing assistance to victims, is complicated by the fact that close people are involved in this offense. The issue of the work of the authorized units of the National Police occupies an important place in the issue of combating domestic violence, as this institution is obliged to directly implement a number of preventive (preventive) actions and measures. Please note that the main burden in the National Police on combating domestic violence rests with local police officers (patrol police, special police, etc.), these units must respond to these offenses if a citizen seeks help.

The main characteristics of domestic violence: violence is always committed intentionally, ie in intentional actions. This means that the perpetrator was aware or should have been aware of the nature of his actions or omissions, foreseen or could foresee (based on his physical and mental condition) the possibility of such harmful consequences as causing physical or mental harm to the health of another family member. .

Keywords: *crime prevention, crime prevention, domestic violence, crime prevention entities, National Police of Ukraine.*

Постановка проблеми. Відповідно до Угоди про асоціацію між Україною, з одного боку, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії та їх державами-членами, з іншого боку, наша країна зобов'язана поступово узгоджувати своє законодавство із законодавством Європейського Союзу щодо питань дотримання гендерної рівності, зокрема для забезпечення рівних можливостей жінок та чоловіків у прийнятті на роботу, освіті, навчанні, економіці та у суспільстві [1, с. 157].

У листопаді 2011 року Україна підписала Конвенцію Ради Європи про насильство над жінками та домашнім насильством, яка зобов'язує уряди країн, що підписали Конвенцію, вжити конкретних заходів для боротьби з усіма формами насильства щодо жінок, від примусу до шлюбу та сексуального домагання, що призводить до побиття та каліцтва жіночих статевих органів [1, с. 157]. Домашнє насильство є гострою проблемою для України протягом тривалого часу. На жаль, об'єктивної та достовірної інформації про масштаби цього соціального явища немає, оскільки в більшості випадків воно залишається прихованим. Офіційна статистика не показує реального стану домашнього насильства через те, що більшість жертв не звертаються за допомогою до правоохоронних органів [1, с. 157].

Проблемні домашнього насильства є дуже актуальною і питання гостро відчуються сьогодні не лише в Україні, а й у світі. Наприклад, у Німеччині в 2017 році принаймні одна жінка помирала кожні два-три дні від рук партнера або експартнера [3]; у Великобританії у 2018 році було зареєстровано 650 тис. випадків

домашнього насильства та жорстокого поводження [1]; в нашій державі щороку від насильницьких дій партнера гине 600 жінок.

На даний час проблема пошуку шляхів боротьби та запобігання домашньому насильству є важливою. Політика яка спрямована на боротьбу з такими діями здійснюється свідомо і систематично. Законодавчий простір постійно розширюється та вдосконалюється, де застосовується конструктивний внутрішній досвід з новітньою ефективною європейською практикою [5, с. 99].

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

У дослідженнях наших учених широкий спектр досліджень присвячений проблемам домашнього насильства. Зокрема, О. Стрельченко та Л. Шевченко присвятили своє дослідження порівняльно-правовому аспекту понять "домашнє насильство" "насильство в сім'ї". О. Простибоженко описав аспекти винесення заборонного та обмежувального приписів. М. Євсюкова, Г. Христова, О. Шаповалова висвітлювали судову практику щодо домашнього насильства в Україні [5, с. 99].

Метою даної статті є вивчення правового регулювання та напрями діяльності Національної поліції України у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

Виклад основного матеріалу. Дії, які спрямовані на запобігання домашньому насильству залишаються однією з найважливіших соціальних проблем. Це може вплинути на жінок, чоловіків та дітей. Відповідно до положень Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», «домашнє насильство - діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного

насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь» [6].

1. *Заходи у галузі запобігання та реагування на домашнє насильство*

Домашнє насильство - це одна із форм насильства. Воно відрізняється від інших проявів (на вулиці, під час бійок, під час конфліктів, у групах тощо) тим, що відбувається близькими один до одного людьми (родичі чи члени родини), які мають близькі стосунки - кровні, емоційні, сімейні, інтимні, економічні, тощо. Тому заходи щодо запобігання та боротьби з домашнім насильством, а також надання допомоги потерпілим ускладнюються тим, що в цьому правопорушенні беруть участь їхні близькі [7, с. 40].

Основні характеристики домашнього насильства: насильство завжди вчиняється навмисно, тобто в умисних діях. Це означає, що винний усвідомлював або повинен був знати про характер своїх дій чи бездіяльності, передбачених або міг передбачити (виходячи з його фізичного та психічного стану) можливість настання таких шкідливих наслідків, як заподіяння фізичної або психічної шкоди здоров'ю іншого члена сім'ї. Слід зазначити, що вчинення насильства в нетверезому стані не виключає можливості особи усвідомлювати та передбачити настання шкідливих наслідків [7, с. 40].

У ч. 1 ст. 6 Закону України від 07.12.2017 № 2229-VIII «Про запобігання та протидію домашньому насильству» (далі – Закон) визначено перелік суб'єктів, що вчиняють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, до яких відносяться:

Суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, є:

- 1) спеціально уповноважені органи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;
- 2) інші органи та установи, на які покладаються функції із здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

3) загальні та спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб;

4) громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах [6].

Спеціально уповноваженими органами у сфері запобігання та протидії домашньому насильству є:

1) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

2) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

3) Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, у тому числі їх структурні підрозділи, до повноважень яких належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

4) сільські, селищні, міські, районні у містах (у разі їх створення) ради, їх виконавчі органи, до повноважень яких належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

Спеціально уповноваженими органами у сфері запобігання та протидії домашньому насильству є:

1) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

2) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

3) Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, у тому числі їх структурні підрозділи, до повноважень яких належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

4) сільські, селищні, міські, районні у містах (у разі їх створення) громади, їх виконавчі органи, до повноважень яких належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству [6]. Законом України від 07.12.2017 № 2229-VIII «Про запобігання та протидію домашньому насильству» розширено коло осіб, на яких розповсюджується дія Закону; передбачено створення Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства; розширено перелік суб'єктів, які здійснюють заходи у

сфері запобігання та протидії домашньому насильству; суттєво розширено повноваження поліції при реагуванні на випадки домашнього насильства [6].

До повноважень уповноважених підрозділів органів Національної поліції України у сфері запобігання та протидії домашньому насильству належать:

1) виявлення фактів домашнього насильства та своєчасне реагування на них;

2) прийом і розгляд заяв та повідомлень про вчинення домашнього насильства, у тому числі розгляд повідомлень, що надійшли до кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей, вжиття заходів для його припинення та надання допомоги постраждалим особам з урахуванням результатів оцінки ризиків у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, спільно з Національною поліцією України;

3) інформування постраждалих осіб про їхні права, заходи і соціальні послуги, якими вони можуть скористатися;

4) винесення термінових заборонних приписів стосовно кривдників;

5) взяття на профілактичний облік кривдників та проведення з ними профілактичної роботи в порядку, визначеному законодавством;

6) здійснення контролю за виконанням кривдниками спеціальних заходів протидії домашньому насильству протягом строку їх дії;

7) анулювання дозволів на право придбання, зберігання, носіння зброї та боєприпасів їх власникам у разі вчинення ними домашнього насильства, а також вилучення зброї та боєприпасів у порядку, визначеному законодавством;

8) взаємодія з іншими суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

9) звітування центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про результати здійснення повноважень у цій сфері у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству [6].

Уповноважені підрозділи органів Національної поліції України здійснюють повноваження у сфері запобігання та протидії домашньому насильству з урахуванням міжнародних стандартів реагування правоохоронних органів на випадки домашнього насильства та оцінки ризиків.

Поліцейські можуть проникати до житла особи без вмотивованого рішення суду в невідкладних випадках, пов'язаних із припиненням вчинюваного акту домашнього насильства, у разі безпосередньої небезпеки для життя чи здоров'я постраждалої особи [6].

2. Діяльність уповноважених підрозділів Національної поліції щодо запобігання та протидії домашньому насильству.

Виходячи з аналізу, діяльність уповноважених підрозділів Національної поліції відіграє ключову роль у протидії домашньому насильству, оскільки ця установа зобов'язана безпосередньо здійснювати низку профілактичних. Однак у ст. 10 Закону «Про Національну поліцію» описує загальний спектр повноважень, але не вказує, на які підрозділи Національної поліції України покладено повноваження щодо запобігання та протидії домашньому насильству [1, с. 159]

У контексті цієї теми важливим є питання визначення переліку «уповноважених підрозділів Національної поліції України». З метою визначення непорозумінь під час імплементації нового закону необхідно чітко визначити перелік уповноважених органів які реагують на випадки домашнього насильства. До таких підрозділів у межах їх компетенції можуть входити: патрульна поліція, підрозділи дільничних офіцерів, оператори "102", слідчі, чергові частини тощо. Положення про ці підрозділи повинні визначати сферу повноважень кожного зі структурних підрозділів щодо запобігання та протидії домашньому насильству [9, с. 63].

Так, в Інструкції з організації діяльності дільничних офіцерів поліції (далі – ДОП) зазначається, що до основних напрямів діяльності ДОП відноситься ужиття заходів для запобігання вчиненню насильства в сім'ї та його припинення. Також варто наголосити, щов цій Інструкції вказано, що ДОП формує пропозиції щодо: 1) усунення причин та умов, які призводять до вчинення правопорушень; 2) ужиття заходів з метою запобігання вчиненню домашнього насильства.

ДОП виявляє на поліцейській дільниці осіб, які вчиняють насильство в сім'ї (домашнє насильство) або схильні до такої поведінки, та вживає превентивних заходів, передбачених законодавством і спрямованих на запобігання правопорушенням, пов'язаним з насильством у сім'ї, відповідно до норм Закону України «Про попередження насильству в сім'ї» [8]. І тому, дуже важливим вивикає питання внесення змін до Наказу МВС України №650 від 28 липня 2017 року та приведення його у відповідність до Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» [9, с. 64].

Також треба наголосити, відповідно до положення про Департамент превентивної діяльності Національної поліції України, затвердженого наказом МВС України від 27.11.2015 № 123, Департамент серед іншого: уживає заходів із запобігання та припинення насильства в сім'ї; здійснює розроблення проектів законів та інших нормативних актів і документів, що стосуються забезпечення діяльності з питань підтримання публічної безпеки порядку, забезпечення безпеки дорожнього руху, охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства й держави, протидії злочинності, організації роботи дозвільної системи, запобігання та припинення насильства в сім'ї, превентивної та профілактичної діяльності; здійснює індивідуально-превентивну роботу з особами, які перебувають на профілактичних обліках у підпорядкованих підрозділах, насамперед з особами, звільненими з місць позбавлення волі, та тими, які вчиняють насильство в сім'ї (домашнє насильство) [10, с. 191].

Наказом МВС України від 02.07.2015 № 796 «Про затвердження Положення про патрульну службу МВС» регламентовано, що до основних завдань патрульної служби також віднесено запобігання кримінальним, адміністративним правопорушенням; попередження, виявлення та припинення кримінальних та адміністративних правопорушень, випадків насильства у сім'ї, а також виявлення причин і умов, що сприяють їх учиненню [11].

У наказі МВС України від 19.12.2017 № 1044 «Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України» зазначено, що до основних завдань і повноважень підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України віднесено:

вжиття заходів щодо запобігання та протидії домашньому насильству, вчиненому дітьми та стосовно них, а також жорстокому поводженню з дітьми;

вжиття заходів щодо запобігання дитячій бездоглядності, у тому числі здійснення поліцейського піклування щодо неповнолітніх осіб

взаємодія з іншими підрозділами НПУ, органами державної влади та місцевого самоврядування з питань забезпечення прав та законних інтересів дітей;;

взаємодія з іншими підрозділами НПУ, органами державної влади та місцевого самоврядування з питань забезпечення прав та законних інтересів дітей

інформування відповідних місцевих органів державної влади щодо батьків, інших законних представників, які не виконують обов'язки щодо виховання дітей, жорстоко з ними поводяться чи вчиняють стосовно дітей домашнє насильство;

ініціювання перед службами у справах дітей, відділами охорони здоров'я місцевих органів виконавчої влади й органів місцевого самоврядування питання про направлення дитини до відповідного закладу для надання необхідної медичної, психологічної допомоги [12].

Зазначимо, що основна вантаження в Національній поліції щодо протидії домашньому насильству покладене на дільничних офіцерів поліції, проте й інші підрозділи (патрульна, кримінальна, спеціальна поліція та поліція охорони і особливого призначення) мають реагувати на ці правопорушення у разі звернення про допомогу будь-якого громадянина. Варто наголосити, що якщо працівник поліції перебуває у відпустці, то у разі звернення до нього громадян з причини правопорушення він зобов'язаний повідомити про ситуацію у свій відділ або зателефонувати у чергову частину і не полишати із проблемою потерпілого сам на сам [5, с. 99].

Першим, хто реагує на виклики з домашнього насилля, є патрульна поліція. Поліція отримує повідомлення на 102, приймає повідомлення з національної гарячої лінії з попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації чи з інших джерел та організовує виїзд патрульної бригади на місце правопорушення. У деяких регіонах України першою за цим напрямом на місце події виїжджає створена спеціально група реагування поліції «Поліна» [5, с. 99].

І тому в межахповноважень поліції знаходиться прийом і розгляд заяв про вчинення домашнього насильства.

У Законі України "Про Національну поліцію" містяться положення, в яких вказано, що поліцейський може застосувати такий поліцейський захід, як проникнення до будинку чи іншого майна людини. Співробітник поліції має право "входити до будинку чи іншого майна людини без мотивованого рішення суду лише у невідкладних випадках, що стосуються припинення злочину, що загрожує життю, про що необхідно скласти протокол".

Види спеціальних заходів, що входять до компетенції поліції щодо протидії домашньому насильству, описані в наступних статтях Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»: Стаття 24. Спеціальні заходи щодо протидії домашньому насильству;

До спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству належать:

- 1) терміновий заборонний припис стосовно кривдника;
- 2) обмежувальний припис стосовно кривдника;
- 3) взяття на профілактичний облік кривдника та проведення з ним профілактичної роботи;
- 4) направлення кривдника на проходження програми для кривдників.

Стаття 25. Терміновий заборонний припис стосовно кривдника. Та стаття 26. Обмежувальний припис стосовно кривдника.

Терміновий заборонний припис виноситься кривднику уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України у разі існування безпосередньої загрози життю чи здоров'ю постраждалої особи з метою негайного припинення домашнього насильства, недопущення його продовження чи повторного вчинення.

2. Терміновий заборонний припис може містити такі заходи:

- 1) зобов'язання залишити місце проживання (перебування) постраждалої особи;
- 2) заборона на вхід та перебування в місці проживання (перебування) постраждалої особи;
- 3) заборона в будь-який спосіб контактувати з постраждалою особою.

3. Під час вирішення питання про винесення термінового заборонного припису пріоритет надається безпеці постраждалої особи. Зазначена

вимога поширюється також на місце спільного проживання (перебування) постраждалої особи та кривдника незалежно від їхніх майнових прав на відповідне житлове приміщення.

Працівники уповноваженого підрозділу органів Національної поліції України можуть у встановленому законом порядку застосовувати поліцейські заходи примусу для виселення з житлового приміщення кривдника, якщо терміновий заборонний припис передбачає зобов'язання залишити місце проживання (перебування) постраждалої особи, а кривдник відмовляється добровільно його залишити.

4. Терміновий заборонний припис виноситься за заявою постраждалої особи, а також за власною ініціативою працівником уповноваженого підрозділу органів Національної поліції України за результатами оцінки ризиків.

5. Терміновий заборонний припис виноситься строком до 10 діб.

6. Терміновий заборонний припис вручається кривднику, а його копія - постраждалій особі або її представнику.

Дія термінового заборонного припису припиняється у разі застосування до кривдника судом адміністративного стягнення у вигляді адміністративного арешту або обрання щодо нього запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у кримінальному провадженні.

Кривдник, стосовно якого винесено терміновий заборонний припис, згідно з яким він повинен залишити місце спільного проживання (перебування) з постраждалою особою, зобов'язаний повідомити про місце свого тимчасового перебування уповноважений підрозділ органів Національної поліції України за місцем вчинення домашнього насильства.

Особа, стосовно якої винесено терміновий заборонний припис, може оскаржити його до суду в загальному порядку, передбаченому для оскарження рішень, дій або бездіяльності працівників уповноважених підрозділів органів Національної поліції України.

Документ визначає процедуру проведення оцінкивірогідності продовження чи повторного вчинення домашнього насильства, настання тяжких абоособливо тяжких наслідків його вчинення, а також смерті постраждалої особи з метою визначення ефективних заходів реагування, спрямованих на припинення такого насильства та попередження його повторного вчинення [14].

У стаття 31 закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству». - відповідальність посадових осіб за недотримання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії домашньому насильству. Посадові та службові особи, визнані винними у порушенні вимог законодавства у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, несуть відповідальність відповідно до закону [6].

У випадку звернення з заявою про домашнє насильство органи поліції зобов'язані виконати такі заходи:

1) увести в Єдиний державний реєстр досудових розслідувань інформацію про подання заяви щодо домашнього насильства;

2) видати потерпілій стороні повідомлення пропочаток досудового розслідування, в якому буде зазначено номер з Єдиного реєстру;

3) у разі наявності видимих тілесних ушкоджень надати скерування на судово-медичну експертизу;

4) якщо наявні такі ознаки злочину, як нанесення легких чи середньої тяжкості тілесних ушкоджень, мордування, побої, згвалтування, сексуальне домагання та інше, поліцейські повинні розпочати досудове розслідування вчиненого злочину;

5) передати інформацію для Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі.

Навіть за умови, що ознак домашнього насильства не було встановлено, поліцейські повинні виконати такі дії:

— винести офіційне попередження про неприпустимість вчинення насильства в сім'ї особі, яка вчинила насильство;

— поставити на профілактичний облік особу, яка вчинила насильство в сім'ї;

— винести захисний припис особі, яка повторно вчинила насильство в сім'ї після отримання офіційного попередження;

— відвідати сім'ю, де чиниться насильство, провести роз'яснювально-виховну роботу з насильником і проінформувати членів сім'ї про права, заходи й послуги, якими вони можуть скористатися;

— скласти протокол про вчинення насильства в сім'ї за статтею 173-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення і направити його досуду [13].

Варто зазначити та описати думку, що характерними ознаками діяльності Національної поліції в системі заходів протидії домашньому насильству є те, що остання відповідає вимогам чинного законодавства, встановленого для надання поліцейських послуг [17; 19, с. 109].

Ці вимоги і спонукають ставлення Національної поліції до виконання службових обов'язків з точки зору їх значення, наприклад надання послуг, що оплачуються державою для забезпечення безпеки кожної людини, її особистих та майнових прав, громадських та державних інтересів [18]ю О.В. Джафарова зазначає, що держава, яка надає послуги, повинна спочатку надати ті послуги, які суспільство в цілому або окремі соціальні групи не можуть отримувати незалежно від надання тими установами. Перш за все, держава надає послуги вразливим групам населення, щоб компенсувати нерівність доступу до послуг [18].

Загалом, громадськість погоджується і справді схвалює здійснення певних дій з боку поліції, якщо спостерігається, що поліція виконує свої обов'язки етично прийнятними способами та заради гідних демократичних цінностей. З іншого боку, коли вона відповідає цим вимогам, поліція має повне право очікувати, що громадськість довірить їй виконання своїх обов'язків та співпрацю з нею у цьому аспекті [20, с. 24; 21, с. 101].

Для подальшого розуміння діяльності Д служби Національної поліції необхідно навести позицію Д. М. Ластовича. Дослідник зазначає, що впровадження «поліцейських послуг» та їх введення в легальний обіг має на меті: по-перше, зробити поліцію захисником прав і свобод людини, а також законних прав та інтересів суспільства, як це повинно бути. бути в сучасній демократичній державі; по-друге, відновити довіру населення, по-перше, наблизивши працівників правоохоронних органів до громадян, залучивши їх максимально до вуличної роботи, а не до офісів; по-третє, покращити якість та ефективність правоохоронної співпраці з усіма державними установами, а також з іншими органами влади та місцевого самоврядування; по-четверте, забезпечити високий рівень мобільності та оснащення поліцейських; по-п'яте, оптимізувати організаційну, функціональну та кадрову структуру міліції, а також витрати на їх утримання [22, с. 142]

Все вищезазначене повинно сприяти утвердженню поліції як сервісної служби, що відображає прагнення владних органів змусити правоохоронні органи служити інтересам громадян та суспільства в цілому, захищати та сприяти їх забезпеченню [19, с. . 109; 22, с. 142]

Таким чином, відповідно до вищезазначеного, діяльність публічно-сервісної служби Національної поліції є нормативно визначеною діяльністю спеціально створеної державної установи, яка спрямована на виконання обов'язків та функцій держави щодо забезпечення прав і свобод людини та захисту інтереси суспільства та держави, а також для забезпечення громадського порядку та безпеки, запобігання злочинам [23, с. 74-75].

Висновки. З окресленого, можна зробити такі висновки:

1. До органів Національної поліції України, які забезпечують запобігання та протидії домашньому насильству, відносяться Департамент превентивної діяльності Національної поліції України; патрульна служба МВС України; підрозділи ювенальної превенції; служба дільничних офіцерів поліції.

2. Певна характеристика завдань органів та підрозділів Національної поліції України, які здійснюють запобігання та протидію домашньому насильству, можна констатувати, що головним органом у сфері запобігання та протидії домашньому насильству є служба дільничних офіцерів поліції, оскільки більшість повноважень, які визначено у ст. 10 Закону України від 07.12.2017 № 2229-VIII «Про запобігання та протидію домашньому насильству», віднесена до їх компетенції.

Список використаних джерел:

1. Біленко П. Уповноважені органи Національної поліції України як суб'єкти запобігання та протидії домашньому насильству. *Підприємництво, господарство і право*. № 19. 2019. С.157-161.
2. Домашнє насильство в Британії залишається великою проблемою. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/28931468.html>.
3. Домашнє насильство: як з ним борються в Німеччині. URL: <https://www.dw.com/uk/домашнє-насильство-як-з-ним-борються-в-Німеччині/a-46454500>.
4. Щороку в Україні від домашнього насильства гинуть 600 жінок. URL: <https://www.unian.ua/society/2233774-schoroku-vukrajini-vid-domashnogo-nasilstva-ginut-600-jinokinfo-grafika.html><https://www.unian.ua/society/2233774-schoroku-v-ukrajini-vid-domashnogonasilstva-ginut-600-jinok-infografika.html>.
5. Кузьменко Ю.В. Кузьменко Ю. В. Адміністративна діяльність Національної поліції: протидія та запобігання домашньому насильству. *Прикарпатський юридичний вісник*. Випуск 2(27), 2019. С. 99-102.
6. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 07.12.2017. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text>.
7. Запобігання та протидія проявам насильства: діяльність закладів освіти. Навчально-методичний посібник/ Андрєнкова В.Л., Байдик В.В., Войцях Т.В., Калашник О.А. та ін. К.: ФОП Нічога С.О. 2020. 196 с.
8. Про затвердження Інструкції з організації діяльності дільничних офіцерів поліції: наказ МВС України від 28.07.2017 № 650. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1041-17#Text>.
9. Ковальова О.В. Національна поліція України як суб'єкт запобігання та протидії домашньому насильству. *Національна поліція України: сучасний стан та перспективи розвитку*: Матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Кривий Ріг, 23 березня 2018 року). Кривий Ріг: Донецький юридичний інститут МВС України, 2018. С. 62-67.
10. Дідик Н.І. Превентивні функції діяльності патрульної поліції. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка*. 2016. № 2. С. 188–194.
11. Про затвердження Положення про патрульну службу МВС: наказ МВС України від 02.07.2015 № 796. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0777-15#Text>.

12. Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України: наказ МВС України від 19.12.2017 № 1044. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0686-18#Text>.
13. Насильство в сім'ї. Як захистити себе та родину. *Правовий простір. Безоплатна правова допомога в Україні*. URL: <http://legalspace.org/ua/biblioteka/item/10088-nasylstvo-v-sim-i-yak-zakhystyty-sebe-tarodynu>.
14. Порядок проведення оцінки ризиків вчинення домашнього насильства : Наказ Міністерства соціальної політики України, Міністерства внутрішніх справ України від 13.03.2019 р. № 369/180. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0333-19>.
15. Про затвердження Порядку винесення уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України термінового заборонного припису стосовно кривдника: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 01.08.2018 р. № 654. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0965-18>.
16. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 р. № 80731-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.
17. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/580-19>.
18. Dzharfarova O. Research of the modern status of theoretical and normative closure of the concept of public service activity. *Scientific Bulletin of the Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs: Scientific Journal*. 2018. Special Issue № 2 (92). P. 87–92.
19. Грідіна Н.Б. Місце органів національної поліції України в системі суб'єктів протидії гендерно обумовленому насильству. *Прикарпатський юридичний вісник*. Випуск 1(22) том 3, 2018. С. 108-112.
20. Статус поліції: міжнародні стандарти і зарубіжне законодавство / за заг. ред. О. А. Банчука. К.: Москаленко О.М., 2013. 588 с.
21. Денисюк Д.С. Завдання Національної поліції України: проблеми законодавчого закріплення. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 8 (246). С. 100–104.
22. Ластович Д. М. Місце та значення поліцейських послуг в діяльності національної поліції. *Форум права*. 2016. № 1. С. 141–146 : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2016_1_25.pdf.
23. Джафарова О.В. Щодо розуміння категорії «публічно-сервісна діяльність» Національної поліції. *Безпека дорожнього руху: правові та організаційні аспекти*: матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції (м. Кривий Ріг, 22 листопада 2016 р.). Кривий Ріг, 2017. С. 72–75.

References:

1. Bilenko P. Upovnovazheni orhany Natsionalnoi politsii Ukrainy yak sub'iekty zapobihannia ta protydii domashnomu nasylstvu. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo*. № 19. 2019. S.157-161.
2. Domashnie nasylstvo v Brytanii zalyshaietsia velykoiu problemoiu. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/28931468.html>.
3. Domashnie nasylstvo: yak z nym boriutsia v Nimechchyni. URL: <https://www.dw.com/uk/domashnie-nasylstvo-iak-z-nym-boriutsia-v-Nimechchyni/a-46454500>.
4. Shchoroku v Ukraini vid domashnoho nasylstva hynut 600 zhinok. URL: <https://www.unian.ua/society/2233774-schoroku-vukrajini-vid-domashnogo-nasylstva-ginut-600-jinok-infografika.html><https://www.unian.ua/society/2233774-schoroku-v-ukrajini-vid-domashnogonasylstva-ginut-600-jinok-infografika.html>.
5. Kuzmenko Yu.V. Kuzmenko Yu. V. Administratyvna diialnist Natsionalnoi politsii: protydii ta zapobihannia domashnomu nasylstvu. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk*. Vypusk 2(27), 2019. S. 99-102.
6. Pro zapobihannia ta protydiiu domashnomu nasylstvu: Zakon Ukrainy vid 07.12.2017. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text>.
7. Zapobihanniata protydiiia proiavam nasylstva: diialnist zakladiv osvity. *Navchalno-metodychnyi posibnyk/ Andriienkova V.L., Baidyk V.V., Voitsiakh T.V., Kalashnyk O.A. ta in. K.: FOP Nichoha S.O. 2020. 196 s.*

8. Pro zatverdzhennia Instruksii z orhanizatsii diialnosti dilnychnykh ofitseriv politsii:nakaz MVS Ukrainy vid 28.07.2017 № 650. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1041-17#Text>.
9. Kovalova O.V.Natsionalna politsiia Ukrainy yak sub'iekt zapobihannia ta protydii domashnomu nasyilstvu. *Natsionalna politsiia Ukrainy: suchasnyi stan ta perspektyvy rozvytku*: Materialy I Vseukrainskoi naukovo-praktychnoi konferentsii (m. Kryvyi Rih, 23 bereznia 2018 roku). Kryvyi Rih: Donetskyi yurydychnyi instytut MVS Ukrainy, 2018. S. 62-67.
10. Didyk N.I. Preventyvni funktsii diialnosti patrolnoi politsii. *Visnyk Luhanskoho derzhavnogo universytetu vnutrishnikh sprav imeni E.O. Didorenka*. 2016. № 2. S. 188–194.
11. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro patrolnu sluzhbu MVS: nakaz MVS Ukrainy vid 02.07.2015 № 796. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0777-15#Text>.
12. Pro zatverdzhennia Instruksii z orhanizatsii roboty pidrozdiliv yuvenalnoi preventsii Natsionalnoi politsii Ukrainy: nakaz MVS Ukrainy vid 19.12.2017 № 1044. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0686-18#Text>.
13. Nasyilstvo v sim'i. Yak zakhystyty sebe ta rodynu. Pravovyi prostir. Bezoplatna pravova dopomoha v Ukraini. URL: <http://legalspace.org/ua/biblioteka/item/10088-nasyilstvo-v-sim-i-yak-zakhystyty-sebe-tarodynu>).
14. Poriadok provedennia otsinky ryzykiv vchynennia domashnoho nasyilstva:Nakaz Ministerstva sotsialnoi polityky Ukrainy, Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy vid 13.03.2019 r. № 369/180. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0333-19>.
15. Pro zatverdzhennia Poriadku vynesennia upovnovazhenymy pidrozdilamy orhaniv Natsionalnoipolitsii Ukrainy terminovoho zaboronnoho prypysustosovno kryvdnyka: Nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy vid 01.08.2018 r. № 654. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0965-18>.
16. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia: Zakon Ukrainy vid 07.12.1984 r. № 80731-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.
17. Pro Natsionalnu politsiiu: Zakon Ukrainy vid 02.07.2015 № 580-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/580-19>.
18. Dzhafarova O. Research of the modern status of theoretical and normative closure of the concept of public service activity. *Scientific Bulletin of the Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs: Scientific Journal*. 2018. Special Issue № 2 (92). R. 87–92.
19. Hridina N.B. Mistse orhaniv natsionalnoi politsii Ukrainy v systemi sub'iektiv protydii henderno obumovlenomu nasyilstvu. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk*. Vypusk 1(22) tom 3, 2018. S. 108-112.
20. Status politsii : mizhnarodni standarty i zarubizhne zakonodavstvo / za zah. red. O. A. Banchuka. K. :Moskalenko O.M., 2013. 588 s.
21. Denysiuk D.S. Zavdannia Natsionalnoi politsii Ukrainy: problemy zakonodavchoho zakriplennia. *Pidpriemnytstvo, gospodarstvo i pravo*. 2016. № 8 (246). S. 100–104.
22. Lastovych D. M. Mistse ta znachennia politseiskykh posluh v diialnosti natsionalnoi politsii. *Forumprava*. 2016. № 1. S. 141–146 : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2016_1_25.pdf.
23. Dzhafarova O.V. Shchodo rozuminnia katehorii “publichno-servisna diialnist” Natsionalnoi politsii. *Bezpeka dorozhnogo rukhu: pravovi ta orhanizatsiini aspekty*: materialy XI Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii (m. Kryvyi Rih, 22 lystopada 2016 r.).Kryvyi Rih, 2017. S. 72–75.